I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 236/2008

ze dne 10. března 2008,

kterým se zastavuje částečný prozatímní přezkum antidumpingového cla z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska prováděný podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [1] (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Platná opatření

(1) V současné době je platným opatřením konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 658/2002 [2].

2. Žádost o přezkum

(2) Komise obdržela žádost o částečný prozatímní přezkum opatření podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení.

(3) Žádost podali dva ruští vyvážející výrobci ve spojení, kteří náleží společnosti „Acron" Holding Company, konkrétně OJSC Acron a OJSC Dorogobuzh. Vzhledem k jejich vztahu se s těmito dvěma společnostmi pro účely tohoto šetření nakládá jako s jedním právním subjektem (dále jen „žadatel"). Žádost je omezena na zkoumání dumpingu ve vztahu k žadateli.

(4) Žadatel uvedl a poskytl přímé důkazy o tom, že se změnily okolnosti, na jejichž základě byla zavedena předmětná opatření, a že jsou tyto změny trvalé povahy. Žadatel dále poskytl přímé důkazy o tom, že srovnání jeho nákladů a jeho vývozních cen dusičnanu amonného při vývozu do Společenství by vedlo ke snížení dumpingu výrazně pod úroveň současných opatření. Pokračující uplatňování opatření na stávající úrovni, která byla založena na dříve stanovené úrovni dumpingu, by již proto nebylo pro vyrovnání účinků dumpingu zapotřebí.

3. Zahájení

(5) Po konzultaci s poradním výborem Komise rozhodla, že existují dostatečné důkazy pro zahájení částečného prozatímního přezkumu, a dne 19. prosince 2006 zahájila v souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení zveřejněním oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* [3] částečný prozatímní přezkum antidumpingových opatření použitelných na dovoz dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska.

(6) Tento přezkum se svým rozsahem omezoval na dumping s cílem posoudit nutnost pokračování, zrušení nebo změny stávajících opatření ve vztahu k žadateli.

[1] Úř. věst L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2117/2005 (Úř. věst. L 340, 23.12.2005, s. 17).

[2] Úř. věst. L 102, 18.4.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 945/2005 (Úř. věst. L 160, 23.6.2005, s. 1).

[3] Úř. věst. C 311, 19.12.2006, s. 55.

4. **Šetření**

(7) Šetření dumpingu se zaměřilo na období od 1. října 2005 do 30. září 2006 (dále jen „období přezkumného šetření“ nebo „OPŠ“).

(8) Komise oficiálně oznámila zahájení přezkumu žadateli, zástupcům země vývozu a výrobnímu odvětví Společenství. Účastníkům řízení byla poskytnuta možnost písemně předložit své stanovisko a vyžádat si slyšení.

(9) Všechny zúčastněné strany, které o to požádaly a které prokázaly, že mají konkrétní důvody ke slyšení, byly vyslechnuty.

(10) Žadateli a prodejním společnostem na ruském domácím trhu, jež jsou s ním ve spojení, byl zaslán dotazník. Žadatel a dvě z prodejních společností, jež jsou s ním ve spojení, odevzdali dotazníky kompletně vyplněné.

(11) Komise vyhledávala a ověřovala veškeré informace, které považovala za nezbytné ke zjištění dumpingu. V prostorách následujících společností byly provedeny inspekce na místě:

a) Vyvážející výrobci:

— OJSC Acron

— OJSC Dorogobuzh.

b) Prodejní společnosti ve spojení

— JSC Rostragronova

— JSC Kubanagronova.

B. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

1. **Dotčený výrobek**

(12) Přezkoumávaný výrobek je stejný jako v šetřeních uvedených v 1. bodě odůvodnění, tj. pevná hnojiva obsahující více než 80 % hmotnostních dusičnanu amonného pocházející z Ruska (dále jen „dotčený výrobek“), v současné době kódů KN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 a ex 3105 90 91.

2. **Obdobný výrobek**

(13) Jak bylo zjištěno v předchozích šetřeních a v tomto šetření potvrzeno, dotčený výrobek a výrobky vyráběné a prodávané žadatelem na ruském domácím trhu mají stejné základní fyzikální a chemické vlastnosti a v podstatě stejné použití, a proto jsou považovány za obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení. Protože tento přezkum byl omezen na zjištění dumpingu, ve vztahu k žadateli, nebyl učiněn žádný závěr ve vztahu k výrobku vyráběnému a prodávanému výrobním odvětvím Společenství na trhu Společenství.

C. **VÝSLEDKY ŠETŘENÍ**

(14) V souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení bylo provedeno šetření, zda došlo ke změně okolností, na jejichž základě bylo stanoveno v současné době platné dumpingové rozpětí, a zda je taková změna trvalé povahy.

1. **Běžná hodnota**

(15) Aby bylo možné stanovit běžnou hodnotu, bylo nejprve prověřeno, zda je celkový domácí prodej žadatele reprezentativní v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Bylo zjištěno, že domácí prodej žadatele je při srovnání s jeho prodejem na vývoz reprezentativní, protože představoval více než 5 % objemu jeho celkového prodeje na vývoz do Společenství.

(16) Komise poté přezkoumávala, zda lze konstatovat, že se domácí prodej uskutečňuje v rámci běžného obchodního styku v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení. Za tím účelem byly přezkoumány výrobní náklady výrobku vyráběného a prodávaného žadatelem na domácím trhu.

(17) Hlavní surovinou při výrobě dotčeného výrobku je plyn, který představuje významnou část celkových výrobních nákladů. V souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení bylo zkoumáno, zda záznamy dotčených stran přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem zvažovaného výrobku.

(18) Na základě údajů zveřejňovaných mezinárodně uznávanými zdroji, které se zaměřují na trhy s energií, bylo zjištěno, že ceny placené žadatelem byly neobvykle nízké. Pro ilustraci, ceny činily jednu pětinu vývozní ceny zemního plynu z Ruska a byly rovněž významně nižší než cena plynu placená výrobci ve Společenství. V tomto ohledu všechny dostupné údaje nasvědčují tomu, že domácí ceny plynu v Rusku byly regulované a výrazně nižší než tržní ceny zemního plynu na neregulovaných trzích.

(19) Protože ceny zemního plynu nebyly v záznamech žadatele přiměřeně podchyceny, musely být příslušným způsobem upraveny. Z důvodu neexistence nezkreslených cen plynu vztahujících se na ruský domácí trh a v souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení bylo nutno ceny plynu stanovit na „jiném přiměřeném základě, včetně informací z jiných reprezentativních trhů“. Upravená cena byla založena na průměrné ceně ruského plynu při prodeji na vývoz na německo-české hranici (Waidhaus) bez nákladů na přepravu a upravena tak, aby odrážela místní náklady na distribuci. Waidhaus, hlavní centrum prodeje ruského plynu do EU, která je největším trhem pro ruský plyn a má ceny přiměřeně odrážející náklady, lze považovat za reprezentativní trh.

(20) Žadatel po zveřejnění namítl, že jakákoli úprava cen plynu, kterou platí na domácím trhu, je neoprávněná, protože účetní záznamy společnosti plně odrážejí náklady související s činností výroby a prodeje obdobného výrobku v zemi původu.

(21) Avšak při přezkoumávání výrobních nákladů obdobného výrobku podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení je třeba určit, zda náklady, které jsou zaneseny do účetnictví společnosti, *přiměřeně* odrážejí náklady související s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Z důvodů uvedených výše v 18. bodě odůvodnění bylo v tomto případě zjištěno, že nikoli. Žadatel neřešil zjevný podstatný rozdíl mezi cenou plynu placenou na ruském domácím trhu a cenou zemního plynu vyváženého z Ruska na jedné straně a cenou, kterou platí výrobci ve Společenství na straně druhé. Stejně tak se nezabýval skutečností, že domácí ceny zemního plynu jsou v Rusku regulované a nelze předpokládat, že přiměřeně odrážejí cenu, která by byla běžně účtována na trhu s nezkreslenými cenami. Žadatel rovněž nevysvětlil, proč by navzdory důvodům uvedeným v 18. bodě odůvodnění měla být cena plynu použitého při výrobě obdobného výrobku prodávaného na domácím trhu v jeho záznamech přiměřeně odražena. Tato námitka musela být tudíž zamítnuta.

(22) Žadatel dále namítl, že provedením úpravy ceny plynu byla *de facto* uplatněna metoda určení běžné hodnoty, jakou základní nařízení nepředpokládá. Proto nahrazením nákladů na plyn na domácím trhu náklady vypočtenými podle popisu uvedeného výše v 19. bodě odůvodnění a z důvodu, že tyto náklady představují hlavní část celkových nákladů obdobných výrobků, a proto také i početně zjištěné běžné hodnoty, by běžná hodnota byla ve skutečnosti určena na základě údajů z třetího „reprezentativního“ trhu. V tomto ohledu žadatel argumentoval tím, že pro země s tržním hospodářstvím však základní nařízení předpokládá pouze následující metodiky pro určení běžné hodnoty:

i) podle ceny obdobného výrobku na domácím trhu v běžném obchodním styku, anebo v případě, že prodej není realizován v běžném obchodním styku,

ii) podle výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky na prodejní, správní a režijní náklady („PSR“) a na zisky nebo

iii) podle reprezentativních cen platných při vývozu obdobných výrobků do vhodné třetí země. Žadatel konstatoval, že z tohoto důvodu by běžná hodnota neměla vycházet z údajů ze třetího reprezentativního trhu.

(23) V tomto ohledu, jak je rovněž uvedeno níže ve 45. až 48. bodě odůvodnění, je nutno předeslat, že běžná hodnota byla zjištěna v souladu s metodami popsanými v čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení. Nicméně, aby bylo možné zjistit, zda prodeje na domácím trhu byly provedeny v běžném obchodním styku, pokud jde o cenu, tj. zda byly ziskové, musí se nejprve určit, zda náklady žadatele byly spolehlivým základem ve smyslu čl. 2 odst. 5 základního nařízení. Až po spolehlivém zjištění nákladů lze zvolit, kterou metodu pro určení obvyklé hodnoty použít. Proto je nesprávné tvrdit, že spolehlivé určení nákladů v souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení představovalo použití nové metody pro určení běžné hodnoty.

(24) Žadatel navíc namítal, že při úpravě nákladů v souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení nemůže úroveň upravených nákladů překročit úroveň příslušných nákladů ve vyvážející zemi. Jinak by byla metoda použitá při úpravě nákladů v rozporu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení, kde je stanoveno, že běžná hodnota obdobného výrobku se vypočítává na základě výrobních nákladů v zemi původu.

(25) Úprava nákladů byla provedena v souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení. Ustanovení čl. 2 odst. 5 základního nařízení neodkazují na „výrobní náklady v zemi původu“, ale výslovně opravňují orgány k použití výrobních nákladů „z jiného reprezentativního trhu“ v zemích jiných, než je země původu. Tento argument žadatele musel být proto zamítnut.

(26) Kromě toho ani zjištění uvedená výše v 18. a 19. bodě odůvodnění nejsou v rozporu s článkem 1 základního nařízení, jak namítá žadatel. Článek 1 základního nařízení sice uvádí, že běžná hodnota by měla být stanovena podle údajů z vyvážející země, avšak základní nařízení také jasně stanoví, že toto pravidlo podléhá určitým výjimkám.

(27) Tyto argumenty žadatele proto musely být zamítnuty.

(28) Žadatel dále namítl, že pokud má být provedena úprava ceny zemního plynu na domácím trhu, je třeba, aby taková úprava vycházela buď

i) z neregulovaných cen plynu v Rusku nebo

ii) z průměrné vývozní ceny ruského zemního plynu do pobaltských zemí, nebo

iii) na základě skutečných nákladů na výrobu zemního plynu v Rusku s připočtením přiměřeného ziskového rozpětí.

(29) Za prvé, pouze skutečnost, že Komise mohla vybrat jiný základ, nečiní volbu centra Waidhaus nepřiměřenou. Hlavním kritériem pro výběr základu, z něhož bude odvozena cena plynu, je, aby přiměřeně odrážel běžně účtovanou cenu na trzích s nezkreslenými cenami. Tato podmínka je v případě cen ve Waidhausu bezesporu splněna. Za druhé, skutečnost, že objem plynu prodávaného za neregulované ceny na domácím trhu byl v průběhu OPŠ jen malý a že takové ceny byly podstatně blíže regulované domácí ceně než volně určované ceně vývozní, jasně naznačuje, že tyto neregulované ceny byly převažujícími regulovanými cenami zkresleny. Proto nebylo možné neregulované domácí ceny použít. Bylo také usouzeno, že ruské ceny pro vývoz plynu do pobaltských států nebyly dostatečně reprezentativní z důvodu relativně malých objemů vývozu do těchto zemí. Navíc nebyly dostupné potřebné údaje o přepravních a distribučních nákladech, a proto nemohly být spolehlivě stanoveny ceny pro vývoz do pobaltských států. Přes centrum Waidhaus je ovšem vyvážen zdaleka největší objem plynu, a proto představuje vhodný základ pro úpravu. Žadatel neposkytl žádný důkaz ohledně existence jiných reprezentativních trhů, než je centrum Waidhaus, kde by ceny přiměřeně odrážely cenu běžně účtovanou na trzích s nezkreslenými cenami. V důsledku toho byly tyto argumenty zamítnuty.

(30) V této souvislosti žadatel rovněž namítal, že přibližně 50 % zemního plynu, který spotřeboval při výrobě hnojiv, zakoupil na neregulovaném trhu v Rusku. Žadatel uvedl, že by proto bylo diskriminací upravovat jeho náklady na plyn, když se takové úpravy neprovádějí u jiných vývozců s vyšší úrovní nákladů, podobnou úrovni žadatele. Je třeba poznamenat, že podle ověřené odpovědi v dotazníku byly žadatelovy nákupy zemního plynu na neregulovaném trhu v Rusku během OPŠ pouze zanedbatelné. Tato námitka musela být tudíž zamítnuta.

(31) Pokud jde o třetí možnost uvedenou výše v 28. bodě odůvodnění, podbodu iii), tj. vzít za základ úpravy skutečné náklady na výrobu zemního plynu v Rusku, je za prvé třeba poznamenat, že takovou možnost, jak ji žadatel uvádí, čl. 2 odst. 5 základního nařízení výslovně nepředpokládá. Dále, jak je uvedeno v 29. bodě odůvodnění, hlavním kritériem pro výběr základu, z něhož bude odvozena cena zemního plynu, je, aby přiměřeně odrážel cenu běžně účtovanou na trzích s nezkreslenými cenami. V té souvislosti proto není směrodatné, zda cena za zemní plyn účtovaná dodavatelem zákazníkům přináší zisk. Tento argument musel být tudíž zamítnut.

(32) Žadatel dále namítal, že ceny zemního plynu na domácím trhu v Rusku regulované státem se neustále zvyšují a dosahují úrovní pokrývajících náklady na výrobu plynu. Proto cenu na domácím trhu nelze považovat za nekonkurenční a nepřiměřeně nízkou.

(33) Tento argument není odůvodněný, protože správným kritériem pro výběr reprezentativního trhu není to, zda jsou ceny ziskové, ale to, zda přiměřeně odrážejí cenu běžně účtovanou na trzích s nezkreslenými cenami, jak je vysvětleno výše ve 29. bodě odůvodnění. V případě cen regulovaných státem tomu tak není. Tento argument je navíc v rozporu s veřejnými prohlášeními ruského dodavatele plynu (jak potvrzuje jeho zveřejněná ověřená roční uzávěrka) o tom, že ceny plynu na ruském domácím trhu nepokrývají výrobní, přepravní a prodejní náklady. Proto byl tento argument zamítnut.

(34) Pokud jde o vlastní metodu výpočtu ceny plynu ve Waidhausu, žadatel namítl, že ruské vývozní clo, jež se platí u všech vývozů, by mělo být od ceny ve Waidhausu odečteno, protože vývozní clo nevzniká na domácím trhu.

(35) Je pravdou, že tržní cena v centru Waidhaus, které bylo považováno za reprezentativní trh ve smyslu čl. 2 odst. 5 základního nařízení, je cenou po uplatnění vývozních daní, a nikoli cenou bez těchto daní. Z hlediska kupujícího je směrodatná cena, kterou musí zaplatit v centru Waidhaus, a v tomto ohledu není směrodatné, jaké procento ceny tvoří vývozní daň a jaké procento je zaplaceno dodavateli plynu. Dodavatel plynu na druhou stranu bude vždy usilovat o maximalizaci své ceny a proto bude účtovat co nejvyšší cenu, kterou jsou jeho zákazníci ochotni zaplatit. Vzhledem k tomu, že tato cena je vždy poměrně vysoko nad výrobními náklady a umožňuje dodavateli plynu dosáhnout značných zisků, jeho cenové nastavení není primárně ovlivněno výší vývozní daně, ale tím, jakou cenu jsou jeho zákazníci ochotni zaplatit. Proto se dospělo k závěru, že nezkreslenou cenou určenou trhem je cena zahrnující vývozní daň a nikoli cena bez vývozní daně. Proto byly argumenty žadatele v tomto ohledu zamítnuty.

(36) Žadatel dále namítl, že cena v centru Waidhaus by měla být upravena na základě jakosti, dostupnosti, prodejnosti, přepravy a dalších prodejních podmínek, které se liší v případě vývozu zemního plynu a jeho prodeje na domácím trhu. Za prvé je třeba poznamenat, že cena v centru Waidhaus byla upravena o rozdíly v nákladech na přepravu mezi vývozem a domácím trhem a že námitka žadatele je v tomto ohledu neoprávněná a musí být zamítnuta. Pokud jde o ostatní položky, žadatel neposkytl žádné další informace ani žádné další důkazy. Zejména žadatel neposkytl vysvětlení ani další informace o tom, že existují rozdíly v jakosti, dostupnosti, prodejnosti a dalších prodejních podmínkách, které by opravňovaly k dalším úpravám, ani se žadatel tyto údajné rozdíly nepokoušel kvantifikovat.

(37) V této souvislosti žadatel dále argumentoval, že u ceny ve středisku Waidhaus nebyly provedeny žádné úpravy zohledňující přirozené poměrné výhody. V tomto ohledu bylo namítnuto, že protože zemní plyn je v Rusku na rozdíl od Společenství široce dostupný, jsou ceny v Rusku přirozeně nižší než ceny vyváženého plynu. Dále bylo uvedeno, že vývozní kapacita je omezena limity stávajícího systému pro přepravu plynu, které zvyšují ceny vývozu z Ruska. Žadatel rovněž namítal, že „abnormálně vysoké zisky“ ruského dodavatele plynu na vývozním trhu by měly být z použité ceny ve Waidhausu odečteny.

(38) Jak bylo uvedeno v 29. bodě odůvodnění výše, hlavním kritériem pro výběr cen podle střediska Waidhaus coby základu pro stanovení cen plynu je, že přiměřeně odrážejí cenu běžně účtovanou na trzích s nezkreslenými cenami. Tržní podmínky převažující na domácím trhu nejsou v této souvislosti směrodatné. Tyto argumenty proto musely být zamítnuty.

(39) Žadatel rovněž namítl, že k upravené ceně plynu byly připočítány ještě přirážky místních distributorů a že zisky distributorů již byly zahrnuty do ceny ve Waidhausu. V tomto ohledu žadatel tvrdil, že místními distributory v Rusku byly výhradně dceřiné společnosti dodavatele plynu a připočtení zisku těchto distributorů tak může představovat dvojí započtení.

(40) Za prvé, je třeba poznamenat, že přirážky místních distributorů neobsahují pouze ziskové rozpětí těchto společností, ale i jejich náklady mezi nákupem a opětovným prodejem zemního plynu.

(41) Za druhé, tento argument již nelze dostatečně ověřit. To vyplývá ze skutečnosti, že dodavatel plynu v Rusku a jeho přidružené společnosti nebyly předmětem současného šetření, a tudíž nebyly k dispozici dostatečné informace o organizaci a o struktuře jeho nákladů. Je třeba také poznamenat, že situace v Rusku v tomto ohledu není, mimo jiné z důvodu úzkého propojení mezi dodavatelem plynu a ruskou vládou, natolik transparentní, aby umožňovala dostatečný přístup k nezbytným důkazům.

(42) Žadatel, který nese důkazní břemeno, navíc neposkytl žádné další údaje nebo důkazy, kterými by doložil, zda vůbec a do jaké míry byly distribuční náklady zahrnuty do ceny v centru Waidhaus. Jelikož však domácí zákazníci nakupovali plyn od místních dodavatelů, bylo nutno předpokládat, že platili místní distribuční náklady, které jako takové nejsou zahrnuty v neupravené ceně v centru Waidhaus. Proto muselo být v této fázi řízení konstatováno, že tato úprava byla oprávněná, a v důsledku toho byl tento argument zamítnut.

(43) Orgány Společenství však také uznaly, že dopad této konkrétní úpravy na početní stanovení dumpingového rozpětí může být značný. Proto bylo vzhledem ke zvláštní situaci popsané výše ve 41. bodě odůvodnění stanoveno, že dodá-li žadatel dostatečné a ověřitelné důkazy, Komise může v tomto ohledu zvážit opětovné otevření šetření.

(44) Žadatel rovněž uvedl, že domácí ceny zemního plynu v Německu nejsou konkurenční. Je třeba poznamenat, že probíhající šetření německých orgánů na ochranu hospodářské soutěže se týkají cen, za které hlavní němečtí distributoři zemního plynu prodávají plyn na domácím trhu, a proto vůbec nijak nesouvisí s cenou, za kterou se ruský vyvezený plyn prodává ve Waidhausu.

(45) Po provedení výše popsané úpravy výrobní ceny nebyly žádné domácí prodeje uskutečněny v rámci běžného obchodního styku podle čl. 2 odst. 4 základního nařízení.

(46) Proto bylo usouzeno, že domácí ceny neposkytují vhodný základ pro stanovení běžné hodnoty, a proto musela být použita jiná metoda. V souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení byla běžná cena početně určena přičtením přiměřených nákladů PSR a přiměřeného zisku k výrobním nákladům vývozce dotčeného výrobku, v případě potřeby upraveným způsobem uvedeným výše v 19. bodě odůvodnění.

(47) Náklady PSR a zisk nebylo možno stanovit na základě čl. 2 odst. 6 základního nařízení, protože žadatel neměl v běžném obchodním styku reprezentativní prodej dotčeného výrobku na domácím trhu. Ustanovení čl. 2 odst. 6 písm. a) základního nařízení nebylo možno použít, neboť předmětem šetření je pouze jeden žadatel. Rovněž nebylo možno uplatnit čl. 2 odst. 6 písm. b), protože by výrobní náklady žadatele na výrobky patřící do stejné obecné skupiny zboží musely být rovněž upraveny o náklady na plyn z důvodů uvedených v 18. bodě odůvodnění výše. PSR náklady a zisk proto byly stanoveny podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení.

(48) V souladu s čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení byly náklady PSR stanoveny přiměřenou metodou. Severoamerický trh se vyznačuje významným objemem domácího prodeje a vysokou úrovní konkurence ze strany domácích i zahraničních společností. V tomto ohledu bylo přihlédnuto k veřejně dostupným informacím o předních společnostech podnikajících v oblasti hnojiv. Bylo zjištěno, že nejlépe by účelu šetření posloužily odpovídající údaje severoamerických výrobců (z USA a Kanady) vzhledem k široké dostupnosti spolehlivých a úplných veřejně dostupných finančních informací společností kótovaných na burze v této části světa. Náklady PSR a zisk byly proto stanoveny na základě váženého průměru nákladů PSR a zisku tří severoamerických výrobců, kteří patří mezi největší společnosti v odvětví dusíkatých hnojiv, s ohledem na jejich domácí prodeje výrobků stejné obecné kategorie (dusíkatá hnojiva). Tito tři výrobci byli považováni za reprezentativní společnosti podnikající v oblasti dusíkatých hnojiv, a jejich náklady PSR a zisk tudíž za reprezentativní pro náklady PSR a zisk společností úspěšně podnikajících v tomto odvětví. Je třeba uvést, že nic nenasvědčovalo tomu, že takto stanovené ziskové rozpětí bude vyšší než zisk běžně dosahovaný ostatními ruskými výrobci z prodeje výrobků stejné obecné skupiny na domácím trhu.

(49) Výrobní odvětví Společenství vůči výše uvedenému přístupu vzneslo námitku týkající se stanovení nákladů PSR a uvedlo, že by měly být použity vlastní náklady PSR žadatele. Ustanovení čl. 2 odst. 6 základního nařízení však určí, že výši nákladů PSR je možné odvodit ze skutečných údajů týkajících se výroby a prodeje dotčeného vyvážejícího výrobce, když byly tyto prodeje uskutečněny v rámci běžného obchodního styku. Jak bylo popsáno ve 45. a 46. bodě odůvodnění, v tomto případě tomu tak nebylo, a proto musí být tento argument zamítnut.

2. **Vývozní cena**

(50) V souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení byla vývozní cena stanovena na základě ceny skutečně zaplacené či splatné za dotčený výrobek při prodeji na vývoz do Společenství.

3. **Srovnání**

(51) Běžná hodnota a vývozní cena byly srovnány na základě ceny ze závodu. Pro účely zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny bylo formou úprav řádně přihlédnuto k rozdílům ovlivňujícím ceny a srovnatelnost cen podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení. V případech, kde to bylo oprávněné, přesné a podložené ověřenými důkazy, byly provedeny úpravy o rozdíly v nákladech na přepravu, kreditní položky, balení a bankovní poplatky.

4. **Dumpingové rozpětí**

(52) V souladu s čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení bylo dumpingové rozpětí stanoveno na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem vývozní ceny.

(53) Šetření ukázalo, že v průběhu OPŠ k dumpingu docházelo. Dumpingové rozpětí vyjádřené jako procento z ceny CIF na hranice Společenství před proclením je 42,06 %.

5. **Trvalá povaha okolností existujících během OŠ**

(54) V souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení byla provedena analýza s cílem určit, zda změnu okolností, pokud jde o dumping, lze považovat za trvalou.

(55) V tomto ohledu je třeba poznamenat, že běžná hodnota v původním šetření byla stanovena na základě ziskových prodejních cen na domácím trhu USA, neboť Rusko v té době nemělo tržní hospodářství. V souvislosti se stávajícím přezkumným šetřením je Rusko považováno za zemi s tržním hospodářstvím, a běžná hodnota byla proto stanovena na základě vlastních výrobních nákladů žadatele, které byly v případě potřeby upraveny. Nepodařilo se zjistit nic, co by naznačovalo, že běžnou hodnotu stanovenou v průběhu stávajícího přezkumu nelze považovat za trvalou.

(56) Nebyly nalezeny žádné důkazy o tom, že prodej na vývoz nebude pokračovat na současné cenové úrovni.

(57) Na základě toho lze soudit, že změnu okolností týkajících se dumpingu ve vztahu k původnímu šetření (vycházíme-li nyní ze srovnání běžné hodnoty a vývozních cen žadatele) lze považovat za trvalou.

D. **ZASTAVENÍ PŘEZKUMU**

(58) Jelikož v původním šetření bylo clo uloženo jako specifická částka za tunu, měla by být tato forma zachována i ve stávajícím šetření. Clo vypočítané na základě v současné době platného dumpingového rozpětí by činilo 48,09 EUR/t.

(59) Připomíná se, že jak popisuje 94. bod odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 658/2002, při ukládání konečných opatření v roce 2002 bylo pro stanovení výše konečného cla, které má být zavedeno, na základě pravidla nižšího cla použito rozpětí škod. Ustanovení čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 658/2002 určí, že v současné době platná výše cla závisí na konkrétním typu výrobku a může nabýt hodnoty od 41,42 EUR/t do 47,07 EUR/t.

(60) Protože clo stanovené na základě v současné době platného dumpingového rozpětí je vyšší než platné clo, měl by být přezkum zastaven beze změny úrovně cla platného pro žadatele, které by mělo být zachováno na úrovni konečného antidumpingového cla stanovené v původním šetření.

E. **ZÁVAZEK**

(61) Žadatel vyjádřil zájem nabídnout závazek, avšak ve lhůtě stanovené v čl. 8 odst. 2 základního nařízení žádnou dostatečně podloženou nabídku závazku nepředložil. V důsledku této skutečnosti nemohla Komise žádnou nabídku závazku přijmout. Má se však za to, že z důvodu složitosti některých problémů, konkrétně

1) nestálosti ceny dotčeného výrobku, která by vyžadovala určitý způsob indexace minimálních cen, přičemž uvedená nestálost není dostatečně objasněna hlavní nákladovou položkou, a

2) zvláštní situace na trhu s dotčeným výrobkem (kromě jiného kvůli omezeným dovozům vývozce, který je předmětem tohoto přezkumu),

je třeba dále zvážit, zda je závazek kombinující indexovanou minimální cenu a množstevní strop vůbec možný.

(62) Jak bylo uvedeno výše, vzhledem k této složitosti se žadateli během zákonné lhůty nepodařilo zformulovat přijatelnou nabídku závazku. S ohledem na výše uvedené se Rada domnívá, že by žadateli mělo být výjimečně povoleno dokončit svoji nabídku závazku i po uplynutí výše uvedené lhůty, ovšem ve lhůtě 10 kalendářních dnů od data vstupu v platnost tohoto nařízení.

F. **POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ**

(63) Zúčastněným stranám byly sděleny podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě se doporučuje zastavit tento přezkum a zachovat stávající antidumpingové clo na dovoz dotčeného výrobku vyráběného žadatelem. Všechny strany dostaly příležitost se vyjádřit. Všechna jejich vyjádření, která byla odůvodněná a podložená důkazy, byla zohledněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Jediný článek

Částečný prozatímní přezkum antidumpingových opatření zaměřených na dovoz pevných hnojiv obsahujících více než 80 % hmotnostních dusičnanu amonného kódů KN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 a ex 3105 90 91 pocházejících z Ruska, který byl zahájen na základě čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 se tímto zastavuje beze změny platných antidumpingových opatření.

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. března 2008.

Za Radu
předseda
D. RUPEL